

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1286/2013**z dnia 11 grudnia 2013 r.****ustanawiające program działań na rzecz poprawy skuteczności systemów podatkowych w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Fiscalis 2020) i uchylające decyzję nr 1482/2007/WE**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 i 197,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wieloletni program działań dla podatków mający zastosowanie przed 2014 r. w znacznym stopniu przyczynił się do ułatwienia i zacieśnienia współpracy między organami podatkowymi w Unii. Administracje podatkowe krajów uczestniczących dostrzegają wartość dodaną tego programu, w tym w zakresie ochrony finansowych interesów państw członkowskich, Unii i podatników. Rozwiązanie problemów, jakie przewiduje się na najbliższe dziesięciolecie, nie będzie możliwe, jeśli państwa członkowskie nie będą patrzeć poza granice swoich terytoriów administracyjnych lub intensywnie współpracować ze swymi odpowiednikami. Dzięki programowi „Fiscalis”, wdrażanemu przez Komisję współdziałającą z krajami uczestniczącymi, państwa członkowskie mogą rozwijać tę współpracę w ramach Unii, co jest oszczędniejsze niż tworzenie własnych sieci współpracy dwustronnej lub wielostronnej przez każde państwo członkowskie. W związku z tym właściwe jest zapewnienie kontynuacji tego programu poprzez ustanowienie nowego programu w tej samej dziedzinie.
- (2) Program ustanowiony niniejszym rozporządzeniem, program Fiscalis 2020 oraz jego pomyślna realizacja mają żywotne znaczenie w obecnej sytuacji gospodarczej i powinny wspierać współpracę w kwestiach podatkowych.
- (3) Oczekuje się, że działania podejmowane w ramach programu Fiscalis 2020, czyli europejskie systemy informatyczne zdefiniowane w niniejszym rozporządzeniu, wspólne działania skierowane do urzędników organów podatkowych oraz wspólne inicjatywy szkoleniowe, przyczynią się do realizacji strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu poprzez usprawnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego, zapewnienie ram wspierających działania na rzecz zwiększenia zdolności administracyjnych organów podatkowych i wspieranie postępu technicznego i innowacji. Stwarzając ramy dla działalności, której celem jest dążenie do uzyskania większej efektywności organów podatkowych, podniesienie konkurencyjności przedsiębiorstw, wspieranie zatrudnienia i przyczynienie się do ochrony interesów finansowych i gospodarczych państw członkowskich, Unii i podatników, program Fiscalis 2020 w sposób aktywny doprowadzi do poprawy funkcjonowania systemów podatkowych na rynku wewnętrznym, a jednocześnie przyczyni się do stopniowego wyeliminowania istniejących barier i zakłóceń na rynku wewnętrznym.
- (4) Zakres programu Fiscalis 2020 powinien być zgodny z aktualnymi potrzebami, aby koncentrował się na wszystkich podatkach zharmonizowanych na poziomie unijnym oraz innych podatkach w zakresie, w jakim są one istotne z punktu widzenia rynku wewnętrznego i współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi.
- (5) W celu wsparcia procesu przystępowania państw trzecich i stowarzyszania tych państw program Fiscalis 2020 powinien być otwarty dla krajów przystępujących i dla krajów kandydujących, a także dla potencjalnych krajów kandydujących i krajów partnerskich objętych europejską polityką sąsiedztwa, o ile spełnione są określone warunki, a ich uczestnictwo zapewni wsparcie wyłącznie dla tych działań podejmowanych w ramach programu Fiscalis 2020, które mają na celu walkę z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania oraz zajęcie się kwestią agresywnego planowania podatkowego. Biorąc pod uwagę coraz większe wzajemne zależności w gospodarce światowej, program Fiscalis 2020 powinien nadal przewidywać możliwość zapraszania ekspertów zewnętrznych do udziału w działaniach objętych programem Fiscalis 2020. Eksperti zewnętrzni, np. przedstawiciele organów rządowych, przedsiębiorcy i ich organizacje lub przedstawiciele organizacji międzynarodowych, powinni być zapraszani tylko wtedy, gdy ich udział uznaje się za bardzo istotny dla realizacji celów programu Fiscalis 2020.
- (6) Cele i priorytety programu Fiscalis 2020 uwzględniają problemy i wyzwania, jakich można spodziewać się w dziedzinie podatków w następnym dziesięcioleciu. Program Fiscalis 2020 powinien nadal odgrywać rolę w takich kluczowych dziedzinach, jak spójne wdrażanie unijnego prawa dotyczącego podatków, zapewnienie wymiany informacji i wspieranie współpracy administracyjnej, a także zwiększanie zdolności administracyjnych organów podatkowych. Biorąc pod uwagę dynamikę nowych stwierdzonych problemów, należy położyć dodatkowy nacisk na wspieranie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i agresywnym planowaniem podatkowym. Należy położyć nacisk na zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla organów podatkowych, obniżanie kosztów przestrzegania przepisów dla podatników oraz zapobieganie przy-padkom podwójnego opodatkowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 143 z 22.5.2012, s. 48 oraz Dz.U. C 11 z 15.1.2013, s. 84.

- (7) Na poziomie operacyjnym program Fiscalis 2012 powinien służyć wdrażaniu, eksploatacji i wspieraniu europejskich systemów informatycznych i działań z zakresu współpracy administracyjnej, podnoszeniu kwalifikacji i kompetencji urzędników podatkowych, lepszemu zrozumieniu i wdrażaniu unijnego prawa w dziedzinie podatków, a także wspieraniu u doskonalenia procedur administracyjnych oraz wymianie i rozpowszechnianiu dobrych praktyk administracyjnych. Dążąc do osiągnięcia tych celów, należy położyć nacisk na wspieranie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i agresywnym planowaniem podatkowym.
- (8) Narzędzia dotąd stosowane w ramach programu Fiscalis 2020 należy uzupełnić, aby móc odpowiednio reagować na wyzwania czekające organy podatkowe w kolejnej dekadzie i aby zachować zgodność ze zmianami w prawie unijnym. Program Fiscalis 2020 powinien obejmować: dwustronne lub wielostronne kontrole i inne formy współpracy administracyjnej zgodnie ze stosownym prawem unijnym w tym zakresie; zespoły ekspertów; działania z zakresu budowania potencjału administracji publicznej oferujące konkretne i wyspecjalizowane szkolenia w dziedzinie podatków przeznaczone dla państw członkowskich, które znajdują się w szczególnej i wyjątkowej sytuacji uzasadniającej takie ukierunkowane działania; oraz w razie potrzeby badania i wspólne działania w zakresie łączności mające wspierać wdrażanie unijnego prawa w dziedzinie podatków.
- (9) Europejskie systemy informatyczne odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu wzajemnych połączeń między organami podatkowymi, a w związku z tym w procesie wzmocnienia systemów podatkowych w Unii i ramach programu Fiscalis 2020. Ponadto powinna istnieć możliwość uwzględnienia w programie Fiscalis 2020 nowych systemów informatycznych odnoszących się do podatków, ustanowionych na mocy prawa unijnego. Europejskie systemy informatyczne powinny, w stosownych przypadkach, być oparte na wspólnych modelach rozwoju i strukturze informatycznej.
- (10) W kontekście szerszego usprawnienia współpracy administracyjnej i wspierania walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i agresywnym planowaniem podatkowym warto byłoby zatem umożliwić Unii zawieranie umów z państwami trzecimi, tak aby państwa te mogły korzystać z unijnych komponentów europejskich systemów informatycznych w celu wsparcia bezpiecznej wymiany informacji między nimi i państwami członkowskimi w ramach dwustronnych umów podatkowych.
- (11) W ramach programu Fiscalis 2020 powinny być również realizowane wspólne działania szkoleniowe. Program powinien w dalszym ciągu wspierać kraje uczestniczące w podnoszeniu umiejętności zawodowych i zwiększaniu wiedzy w zakresie podatków poprzez lepsze, wspólnie opracowane programy szkoleniowe skierowane do urzędników podatkowych i przedsiębiorców. W tym celu obecne podejście programu Fiscalis 2020 do wspólnych szkoleń, które opierało się głównie na centralnym rozwoju uczenia się za pomocą mediów elektronicznych, należy przekształcić w wielowymiarowy program wspierania szkoleń dla Unii.
- (12) Program Fiscalis 2020 powinien trwać siedem lat, tak by jego czas trwania był tożsamy z czasem trwania wieloletnich ram finansowych ustalonych w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (13) Niniejsze rozporządzenie określa pulę środków finansowych na cały okres trwania programu Fiscalis 2020, która ma stanowić – dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej – finansową kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 17 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾.
- (14) Zgodnie z zawartym w komunikacie w sprawie przeglądu budżetu z 2010 r. zobowiązaniem Komisji na rzecz spójności i uproszczenia programów finansowania, zasoby powinny być współdzielone z innymi unijnymi instrumentami finansowania w przypadku, gdy działania przewidywane w ramach programu Fiscalis 2020 prowadzą do osiągnięcia celów, które są wspólne dla różnych instrumentów finansowania, jednak z wyłączeniem możliwości podwójnego finansowania.
- (15) Środki niezbędne do finansowego wdrożenia niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾ oraz z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽⁴⁾.
- (16) Kraje uczestniczące powinny ponosić koszty krajowych elementów programu Fiscalis 2020, które obejmowałyby, między innymi, pozaunijne komponenty europejskich systemów informatycznych i wszelkie szkolenia niebędące częścią wspólnych inicjatyw szkoleniowych.
- (17) Mając na uwadze to, jak ważny jest pełen udział krajów uczestniczących we wspólnych działaniach, zastosowanie stawki współfinansowania w wysokości 100 % kwalifikowalnych kosztów z tytułu kosztów podróży i zakwaterowania, kosztów związanych z organizacją wydarzeń i diet dziennych jest możliwe, gdy jest to niezbędne do pełnego osiągnięcia celów programu Fiscalis 2020.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. ustanawiające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020 (Patrz str. 884 Dz.U.).

⁽²⁾ Dz.U. C 37 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

- (18) Należy chronić interesy finansowe Unii za pomocą odpowiednich środków w całym cyklu wydatkowania, w tym poprzez zapobieganie nieprawidłowościom, ich wykrywanie i prowadzenie dochodzeń w tej sprawie, odzyskiwanie środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieprawidłowo wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, poprzez nakładanie kar.
- (19) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ustanawiania rocznych programów pracy. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (20) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie wieloletniego programu w celu poprawy funkcjonowania systemów podatkowych na rynku wewnętrznym, nie może być osiągnięty w zadowalającym stopniu przez państwa członkowskie, z uwagi a fakt, że nie mogą one skutecznie prowadzić współpracy i koordynacji niezbędnych do osiągnięcia tego celu, Unia może przyjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (21) W procesie realizacji programu Komisję powinien wspierać komitet ds. programu Fiscalis 2020.
- (22) Aby ułatwić ocenę programu Fiscalis 2020, od samego początku należy wprowadzić odpowiednie ramy monitorowania jego wyników. Komisja, wraz z uczestniczącymi krajami, powinna ustanowić regulowane wskaźniki i ustalić uprzednio zdefiniowane punkty odniesienia dla monitorowania wyników działań prowadzonych w ramach programu Fiscalis 2020. Należy przeprowadzić ocenę śródkresową pod kątem osiągnięcia celów programu Fiscalis 2020, jego skuteczności i jego wartości dodanej na poziomie europejskim. Ponadto w końcowej ocenie należy uwzględnić długofalowe skutki oraz trwałość rezultatów programu Fiscalis 2020. Trzeba zapewnić pełną przejrzystość oraz regularnie przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie informacje na temat monitorowania i przedkładać im sprawozdania z oceny.
- (23) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ reguluje przetwarzanie danych osobowych mające miejsce w państwach członkowskich w kontekście niniejszego rozporządzenia i pod nadzorem właściwych organów państw członkowskich, zwłaszcza niezależnych organów publicznych wyznaczonych przez państwa

członkowskie. Rozporządzenie (UE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ reguluje przetwarzanie danych osobowych dokonywane przez Komisję w kontekście niniejszego rozporządzenia i pod nadzorem Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. Wszelka wymiana lub przekazywanie informacji przez właściwe organy powinny odbywać się w zgodzie z zasadami dotyczącymi przekazywania danych osobowych, o których mowa w dyrektywie 95/46/WE, a wszelka wymiana lub przekazywanie informacji przez Komisję powinny odbywać się w zgodzie z zasadami dotyczącymi przekazywania danych osobowych, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.

- (24) Niniejsze rozporządzenie zastępuje decyzję nr 1482/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾. Należy zatem uchylić wspomnianą decyzję,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejszym ustanawia się wieloletni program działania „Fiscalis 2020” („program”) w celu usprawnienia funkcjonowania systemów podatkowych na rynku wewnętrznym oraz wsparcia współpracy w tym zakresie.
2. Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „organy podatkowe” oznaczają organy publiczne i inne podmioty w krajach uczestniczących odpowiedzialne za administrowanie podatkami lub za działania związane z podatkami;
- 2) „eksperti zewnętrzni” oznaczają:
  - a) przedstawicieli organów rządowych, w tym z krajów nieuczestniczących w programie zgodnie z art. 3 ust. 2;
  - b) przedsiębiorców i organizacje reprezentujące przedsiębiorców;
  - c) przedstawicieli organizacji międzynarodowych i innych odpowiednich organizacji;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja nr 1482/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. ustanawiająca wspólnotowy program poprawy skuteczności systemów podatkowych na rynku wewnętrznym (program „Fiscalis 2013”) i uchylająca decyzję nr 2235/2002/WE (Dz.U. L 330 z 15.12.2007, s. 1).

- 3) „podatki” oznaczają następujące podatki:
- podatek od wartości dodanej przewidziany w dyrektywie Rady 2006/112/WE ⁽¹⁾;
  - podatki akcyzowe od alkoholu przewidziane w dyrektywie Rady 92/83/EWG ⁽²⁾;
  - podatki akcyzowe od wyrobów tytoniowych przewidziane w dyrektywie Rady 2011/64/UE ⁽³⁾;
  - podatki od produktów energetycznych i energii elektrycznej przewidziane w dyrektywie Rady 2003/96/WE ⁽⁴⁾;
  - inne podatki objęte zakresem art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2010/24/UE ⁽⁵⁾, w stopniu, w jakim są one istotne z punktu widzenia rynku wewnętrznego i współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi;
- 4) „kontrolę dwustronną lub wielostronną” oznaczają skoordynowaną kontrolę zobowiązania podatkowego jednego podatnika lub większej liczby powiązanych podatników, zorganizowaną przez co najmniej dwa kraje uczestniczące o wspólnych lub komplementarnych interesach, w tym co najmniej dwa państwa członkowskie.

Artykuł 3

Udział w programie

- Krajami uczestniczącymi są państwa członkowskie oraz kraje, o których mowa w ust. 2, o ile spełnione są warunki określone w tym ustępie.
- Udział w programie jest otwarty dla dowolnego z następujących krajów:
  - krajów przystępujących, krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących korzystających ze strategii przedakcesyjnej, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych krajów w programach unijnych ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych, decyzjach Rady Stowarzyszenia lub podobnych umowach;
  - krajów partnerskich europejskiej polityki sąsiedztwa, o ile kraje te osiągnęły wystarczający poziom zbliżenia odpowiedniego ustawodawstwa i metod administracyjnych do ustawodawstwa i metod administracyjnych Unii.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 24).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1).

Kraje partnerskie, o których mowa w lit. b) akapitu pierwszego, uczestniczą w programie zgodnie z przepisami, które zostaną określone w wyniku zawarcia z nimi umów ramowych w sprawie ich udziału w programach unijnych. Ich uczestnictwo zapewnia wsparcie wyłącznie dla tych działań podejmowanych w ramach programu, które mają na celu walkę z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania oraz zajęcie się kwestią agresywnego planowania podatkowego.

Artykuł 4

Udział w działaniach objętych programem

Eksperti zewnętrzni mogą zostać zaproszeni do udziału w wybranych działaniach organizowanych w ramach programu, jeżeli jest to niezbędne do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 5 i 6. Eksperti zewnętrzni są wybierani przez Komisję, wraz z krajami uczestniczącymi, na podstawie ich umiejętności, doświadczenia i wiedzy, istotnych z punktu widzenia konkretnych działań, z uwzględnieniem wszelkich ewentualnych konfliktów interesów oraz przy zapewnieniu równowagi między przedstawicielami przedsiębiorców a innymi ekspertami społeczeństwa obywatelskiego. Wykaz wybranych ekspertów zewnętrznych podaje się do wiadomości publicznej i regularnie aktualizuje.

Artykuł 5

Cel ogólny i cel szczegółowy

1. Ogólnym celem programu jest usprawnienie funkcjonowania systemów podatkowych na rynku wewnętrznym poprzez wzmacnianie współpracy między krajami uczestniczącymi, ich organami i ich urzędnikami podatkowymi.

2. Szczegółowymi celami programu są: wspieranie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i agresywnym planowaniem podatkowym oraz wspieranie wdrażania unijnego prawa w dziedzinie podatków, poprzez zapewnienie wymiany informacji, wspieranie współpracy administracyjnej oraz, w razie potrzeby i w stosownych przypadkach, zwiększanie zdolności administracyjnych krajów uczestniczących z myślą o zapewnianiu pomocy w zakresie zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla organów podatkowych i obniżania kosztów przestrzegania przepisów dla podatników.

3. Miernikami osiągnięcia celów, o których mowa w niniejszym artykule, są w szczególności następujące wskaźniki:

- możliwość dostępu i pełny dostęp do wspólnej sieci łączności (CCN) dla europejskich systemów informatycznych;
- informacje zwrotne od krajów uczestniczących dotyczące rezultatów działań objętych programem.

Artykuł 6

Cele operacyjne i priorytety programu

1. Cele operacyjne i priorytety programu są następujące:

- wdrożenie, udoskonalenie, eksploatacja i wspieranie europejskich systemów informatycznych w dziedzinie podatków;
- wspieranie działań z zakresu współpracy administracyjnej;
- podnoszenie umiejętności i kompetencji urzędników podatkowych;

- d) poprawa zrozumienia i wdrażania unijnego prawa w dziedzinie podatków;
- e) wspieranie usprawniania procedur administracyjnych i wymiany dobrych praktyk administracyjnych.

2. Cele i priorytety, o których mowa w akapicie pierwszym, są realizowane ze szczególnym naciskiem na wspieranie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i agresywnym planowaniem podatkowym.

ROZDZIAŁ II

Działania kwalifikowalne

Artykuł 7

Działania kwalifikowalne

1. Na warunkach określonych w rocznym programie pracy, o którym mowa w art. 14, w ramach programu zapewnia się wsparcie finansowe dla następujących rodzajów działań:

a) działania wspólne:

- (i) seminaria i warsztaty;
- (ii) grupy projektowe, zasadniczo składające się z przedstawicieli ograniczonej liczby krajów, funkcjonujące przez określony czas w celu realizacji wcześniej wytyczonego celu i uzyskania ściśle określonego rezultatu;
- (iii) dwustronne lub wielostronne kontrole oraz inne działania przewidziane w prawie unijnym dotyczącym współpracy administracyjnej, organizowane przez co najmniej dwa kraje uczestniczące, w tym co najmniej dwa państwa członkowskie;
- (iv) wizyty robocze organizowane przez kraje uczestniczące lub inne państwo w celu umożliwienia urzędnikom uzyskania lub pogłębienia wiedzy specjalistycznej lub ogólnej w sprawach podatkowych;
- (v) zespoły ekspertów, czyli zorganizowana forma współpracy, o charakterze tymczasowym, gromadząca wiedzę specjalistyczną w celu wykonywania zadań w konkretnych dziedzinach, w szczególności w zakresie europejskich systemów informatycznych, ewentualnie przy wsparciu w postaci usług współpracy online, pomocy administracyjnej oraz udogodnień w zakresie infrastruktury i wyposażenia;
- (vi) działania na rzecz budowania i wspierania potencjału administracji publicznej;
- (vii) badania;
- (viii) projekty dotyczące łączności;
- (ix) wszelkie inne działania wspierające realizację celów i priorytetów ogólnych, szczegółowych i operacyjnych, określonych w art. 5 i 6, pod warunkiem że konieczność takiego innego działania została należycie uzasadniona;

b) tworzenie europejskich systemów informatycznych: opracowywanie, utrzymanie, obsługa i kontrola jakości unijnych komponentów europejskich systemów informatycznych

określonych w pkt A załącznika oraz nowych europejskich systemów informatycznych ustanowionych na mocy prawa unijnego, z myślą o zapewnieniu wydajnych połączeń między organami podatkowymi;

c) wspólne działania szkoleniowe: wspólnie opracowane działania szkoleniowe w celu wspierania koniecznych umiejętności zawodowych i wiedzy w dziedzinie podatków.

Wizyty robocze, o których mowa w lit. a) ppkt (iv) akapit pierwszy nie trwają dłużej niż miesiąc. W przypadku wizyt roboczych organizowanych w państwach trzecich, za koszty kwalifikowalne w ramach programu uznaje się jedynie koszty podróży i pobytu (zakwaterowanie i dietyienne).

Zespoły ekspertów, o których mowa w lit. a) ppkt (v) akapit pierwszy są organizowane przez Komisję we współpracy z krajami uczestniczącymi i nie działają dłużej niż jeden rok, chyba że byłoby to należycie uzasadnione.

2. Zasoby przeznaczone na działania kwalifikowalne, o których mowa w niniejszym artykule, są przydzielane z zapewnieniem równowagi i proporcjonalnie do faktycznych potrzeb tych działań.

3. Oceniając program, Komisja określa, czy konieczne jest wprowadzenie pułapów budżetowych dla poszczególnych działań kwalifikowalnych.

Artykuł 8

Szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące wspólnych działań

1. Udział we wspólnych działaniach, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy, jest dobrowolny.

2. Kraje uczestniczące zapewniają, by do udziału we wspólnych działaniach szkoleniowych kierowani byli urzędnicy o odpowiednim profilu i stosownych kwalifikacjach, w tym umiejętnościach językowych.

3. W stosownych przypadkach kraje uczestniczące podejmują środki niezbędne do tego, by zwiększać świadomość na temat wspólnych działań i zapewnić wykorzystywanie uzyskanych wyników.

Artykuł 9

Szczegółowe przepisy wykonawcze dla europejskich systemów informatycznych

1. Komisja i kraje uczestniczące zapewniają, aby europejskie systemy informatyczne, o których mowa w pkt A załącznika, były opracowywane, obsługiwane i w należyty sposób utrzymywane.

2. Komisja koordynuje, we współpracy z krajami uczestniczącymi, te aspekty związane z ustanowieniem i funkcjonowaniem unijnych i pozaunijnych komponentów europejskich systemów informatycznych, o których mowa w pkt A załącznika, które są niezbędne dla zapewnienia ich funkcjonowania, wzajemnego połączenia i ciągłego doskonalenia.

3. Korzystanie z unijnych komponentów europejskich systemów informatycznych, o których mowa w pkt A załącznika, przez kraje nieuczestniczące jest przedmiotem umów z tymi krajami, zawieranych zgodnie z art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 10

Szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące wspólnych działań szkoleniowych

1. Udział we wspólnych działaniach szkoleniowych, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) akapit pierwszy, jest dobrowolny.
2. Kraje uczestniczące zapewniają, by do udziału we wspólnych działaniach szkoleniowych kierowani byli urzędnicy o odpowiednim profilu i stosownych kwalifikacjach, w tym umiejętnościach językowych.
3. Kraje uczestniczące włączają, w stosownych przypadkach, do krajowych programów szkoleniowych wspólnie opracowane treści szkoleń, w tym moduły uczenia się za pomocą mediów elektronicznych, programy szkoleniowe i uzgodnione standardy szkoleniowe.

ROZDZIAŁ III

Ramy finansowe

Artykuł 11

Ramy finansowe

1. Pula środków finansowych na realizację niniejszego programu wynosi 223 366 000 EUR według cen aktualnych.
2. Środki finansowe przydzielone na realizację programu można również wykorzystać do pokrycia wydatków związanych z pracami w zakresie przygotowania, monitorowania, kontroli, audytu i oceny, które są niezbędne do regularnego zarządzania programem i osiągnięcia jego celów; są to w szczególności wydatki poniesione z tytułu badań, spotkań ekspertów, działań informacyjnych i komunikacyjnych związanych z celami, określonymi w niniejszym rozporządzeniu, wydatki związane z sieciami informatycznymi służącymi przetwarzaniu i wymianie informacji, wraz z wszelkimi innymi wydatkami na pomoc techniczną i administracyjną poniesionymi przez Komisję w związku z zarządzaniem programem.

Udział wydatków administracyjnych co do zasady nie może przekroczyć 5 % ogólnego kosztu programu.

Artykuł 12

Rodzaje interwencji

1. Komisja realizuje program zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012.
2. Unijne wsparcie finansowe na rzecz działań przewidzianych w art. 7 przyjmuje postać:
  - a) dotacji;
  - b) umów w sprawie zamówień publicznych;
  - c) zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych, o których mowa w art. 4.
3. W przypadku dotacji wskaźnik współfinansowania wynosi do 100 % kosztów kwalifikowalnych w przypadku kosztów podróży i zakwaterowania, kosztów związanych z organizowaniem wydarzeń oraz diet dziennych.

Wskaźnik ten ma zastosowanie do wszelkich działań kwalifikowalnych, z wyjątkiem zespołów ekspertów, o których mowa

w art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (v) akapit pierwszy. W rocznym programie prac ustala się wskaźnik współfinansowania mający zastosowanie do zespołów ekspertów w przypadku, gdy wymienione działania wymagają przyznania dotacji.

4. Unijne komponenty europejskich systemów informatycznych są finansowane przez program. Kraje uczestniczące powinny przede wszystkim ponosić koszty nabycia, rozwoju, instalacji, utrzymania i codziennej eksploatacji pozaunijnych komponentów europejskich systemów informatycznych.

Artykuł 13

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja przyjmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, ochronę interesów finansowych Unii przez stosowanie środków służących zapobieganiu nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, przez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, przez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje administracyjne i finansowe.
2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy mają uprawnienia do audytu, na podstawie dokumentacji i na miejscu, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Unii środki na podstawie niniejszego rozporządzenia.
3. Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽²⁾ w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem finansowanym na podstawie niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ IV

Uprawnienia wykonawcze

Artykuł 14

Program pracy

W celu wdrożenia programu Komisja przyjmuje roczne programy prac, w drodze aktów wykonawczych, w których określa się założone cele, oczekiwane wyniki, metodę realizacji oraz łączną kwotę. Zawierają one także opis działań, które mają zostać sfinansowane, wskazanie kwoty przydzielonej na każdy rodzaj działania oraz orientacyjny harmonogram realizacji. W przypadku dotacji roczne programy prac zawierają priorytety, najważniejsze kryteria oceny oraz maksymalny wskaźnik współfinansowania. Podstawą tych aktów wykonawczych są wyniki z poprzednich lat; przyjmuje się je zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. L 13 z. 31.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami ((Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

*Artykuł 15***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspiera komitet. Komitet jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ V

Monitorowanie i ocena*Artykuł 16***Monitorowanie działań objętych programem**

1. Komisja, we współpracy z krajami uczestniczącymi, monitoruje program i działania realizowane w jego ramach.
2. Komisja i kraje uczestniczące ustanawiają wskaźniki jakościowe i ilościowe oraz w razie potrzeby dodają nowe wskaźniki w trakcie realizacji programu. Wskaźniki te wykorzystuje się do pomiaru skutków programu względem uprzednio zdefiniowanych punktów odniesienia.
3. Komisja podaje do publicznej wiadomości wyniki monitorowania, o których mowa w ust. 1, i wskaźniki, o których mowa w ust. 2.
4. Wyniki monitorowania są wykorzystywane do oceny programu, zgodnie z art. 17.

*Artykuł 17***Ocena i przegląd**

1. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze śródkresowej i końcowej oceny programu w odniesieniu do kwestii, o których mowa w ust. 2 i 3. Wyniki tych ocen są uwzględniane w decyzjach w sprawie ewentualnego przedłużenia, zmiany lub zawieszenia programu na kolejne okresy. Oceny te przeprowadza niezależny zewnętrzny podmiot oceniający.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
V. LEŠKEVIČIUS
Przewodniczący

2. Komisja sporządza do dnia 30 czerwca 2018 r. sprawozdanie ze śródkresowej oceny na temat realizacji celów działań objętych niniejszym programem, efektywności wykorzystania zasobów i wartości dodanej na poziomie europejskim. W sprawozdaniu tym dodatkowo uwzględnia się kwestie uproszczenia oraz ciągłej adekwatności celów, jak również wkład programu w realizację unijnych priorytetów w zakresie inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu.

3. Komisja sporządza do dnia 31 grudnia 2021 r. sprawozdanie z końcowej oceny na temat aspektów, o których mowa w ust. 2, a także na temat skutków długofalowych oraz trwałości rezultatów programu.

4. Na wniosek Komisji, kraje uczestniczące dostarczają jej, wszelkie dostępne dane i informacje istotne z punktu widzenia przygotowania przez Komisję sprawozdania z oceny śródkresowej i sprawozdania z oceny końcowej.

ROZDZIAŁ VI

Przepisy końcowe*Artykuł 18***Uchylenie**

Decyzję nr 1482/2007/WE uchyla się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r.

Jednakże zobowiązania finansowe dotyczące działań realizowanych na podstawie tej decyzji nadal podlegają jej przepisom, do czasu ich zakończenia.

*Artykuł 19***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

ZAŁĄCZNIK

EUROPEJSKIE SYSTEMY INFORMATYCZNE I ICH KOMPONENTY UNIJNE

A. W skład europejskich systemów informatycznych wchodzi:

- 1) wspólna sieć łączności / wspólny system połączeń (CCN/CSI – CCN2), CCN-Mail3, most dla CSI, HttpBridge, protokół zezwalający na dostęp do katalogów adresowych LDAP w CCN i narzędzia powiązane, portal sieci CCN, monitorowanie CCN;
- 2) systemy pomocnicze, w szczególności narzędzie do konfigurowania aplikacji dla CCN, narzędzie do sprawozdawczości na temat działań (Activity Reporting Tool, ART2), zarządzanie elektroniczne projektami online przez TAXUD (Taxud Electronic Management of Project Online, TEMPO), narzędzie służące do zarządzania usługami (Service Management Tool, SMT), system zarządzania użytkownikami (User Management System, UM), system BPM, tablica wskaźników dostępności (availability dashboard) i AvDB, portal zarządzania usługami informatycznymi, zarządzanie kartotekami i dostępem użytkownika,
- 3) platforma wymiany informacji i komunikacji (Programme information and communication space, PICS);
- 4) systemy odnoszące się do VAT, w szczególności system wymiany informacji o VAT (VIES) i dotyczący zwrotu VAT, w tym wstępna aplikacja VIES, narzędzie monitorowania VIES, system statystyki podatkowej, VIES-on-the-web, narzędzie do konfigurowania VIES-on-the-web, narzędzia do testowania systemu VIES i systemu zwrotu VAT, algorytm numeru identyfikacyjnego VAT, wymiana formularzy elektronicznych VAT, VAT na e-usługi (VoeS); narzędzie do testowania VoeS, narzędzie do testowania e- formularzy VAT, system punktów kompleksowej obsługi (MoSS);
- 5) systemy związane z windykacją, w szczególności formularze elektroniczne służące do windykacji roszczeń, formularze elektroniczne służące jako jednolity tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję (UIPE) oraz jako jednolity formularz powiadomienia (UNF);
- 6) systemy związane z podatkami bezpośrednimi, w szczególności system opodatkowania dochodów z oszczędności, narzędzie do testowania systemu opodatkowania dochodów z oszczędności, e-formularze dotyczące podatków bezpośrednich, numer identyfikacji podatkowej TIN-on-the-web, wymiany informacji zgodnie z art. 8 dyrektywy Rady 2011/16/UE ⁽¹⁾ oraz związane z tym narzędzia do testowania;
- 7) inne systemy związane z podatkami, w szczególności baza danych dotyczących podatków w Europie (TEDB);
- 8) systemy związane z akcyzą, w szczególności system wymiany danych dotyczących akcyzy (SEED), system przemieszczania wyrobów akcyzowych (EMCS), formularze elektroniczne MVS, aplikacja do testowania (TA);
- 9) inne systemy centralne, w szczególności obowiązujący w państwach członkowskich system łączności i wymiany informacji w obszarze podatków (TIC), samoobsługowy system do testowania (SSTS), system związany ze statystyką w dziedzinie podatków, centralna aplikacja do celów formularzy internetowych, system usług centralnych / informacji zarządczej w zakresie akcyzy (CS/MISE).

B. Do unijnych komponentów europejskich systemów informatycznych należą:

- 1) zasoby IT, takie jak sprzęt komputerowy, oprogramowanie i połączenia sieciowe systemów, w tym odpowiednia infrastruktura danych;
- 2) usługi informatyczne niezbędne w celu wspierania opracowywania, utrzymania, usprawniania i obsługi systemów; oraz
- 3) wszelkie inne elementy, które ze względu na efektywność, bezpieczeństwo i racjonalizację określone są przez Komisję jako wspólne dla krajów uczestniczących.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).